

Nemzetközi Régészeti Diákkonferencia

Harmadik alkalommal rendezték meg a Nemzetközi Régészeti Diákkonferenciát, ezúttal a szép dunántúli városban — Pécsen, november 9—12 között. Az idén az ELTE Régészeti Tanszéke volt a főszervező, mi: a JATE Régészeti Diákköre most csak kisebb részt vállaltunk.

A pécsi konferenciánkra Dániából, Angliából, az NSZK-ból, az NDK-ból, Csehszlovákiából, Jugoszláviából érkeztek vendégek. A négy együtt töltött nap délelőttjein a Baranya megyei Múzeumigazgatóság épületében előadások hangzottak el, amit az ebédszünet után is folytattunk. Összesen 20, diapozítívvel illusztrált előadást hallottunk; a paleolit, neolitik és antik emlékek, módszerek elemzésétől a kompjüteres adatfeldolgozásokon keresztül a későközépkori fazekasművészetig — sok mindent megismerhettünk. Az előadások közt négy óráig tartottak, majd utána érdekes programokat szerveztünk közösən a pesti egyetemistákkal, jó hangulatú táncshow, régészeti és Pécs műemlékeit bemutató kisfilmek vetítését, esti városnézést szakavatott múzeológus vezetésével, majd november 12-én, az utolsó napon

kirándulást Kővágószőlősrre, Cserkútra és Siklósrre, s ezzel zártuk a III. Nemzetközi Régészeti Diákkonferenciát.

A konferencia megrendezése több tanulsággal is szolgált. Először is nagyobb gondot kell fordítanunk a dolgozatok előadásmódjára, ami, persze, amiatt sem jelent kis nehézséget, hogy idegen nyelven kell érdekesítően beszélni.

Voltak nehézségeink — pénzüke miatt — a szállás körül is, a kb. 40—50 főt sajnósan csak a város több pontján tudtuk elhelyezni, ami a szervezés körül bonyodalmakat okozott. Úgy gondoljuk, hogy a tudományos munka terén (is!) nagyon fontos a baráti, illetve jó kollégális viszony kialakítása, amelyeket a Diákkonferenciánkkal meg lehet teremteni és a már meglévőket lehet ápolni.

Ennek színvonalasabbá tételéhez elengedhetetlenül fontos néminemű anyagi támogatás, hisz egyetemünk, városunk, országunk büszkesége és sikere is egy-egy jól sikerült konferencia, és a külföldi egyetemeken erről a konferenciáról kialakult, (remélhetőleg) jó vélemény.

JATE Régészeti Diákköre

A válogatottat elemzi az új kapitány

A magyar szereplés nyomán sok vitát kiváltó idei kézilabdavilágbajnokság után csapat és edzője megvált egymástól. A magyar válogatott szövetségi kapitányi posztján Kovács László, a Testnevelési Főiskola adjunktusa. (egyben a Bp. Honvéd BEK-győztes csapatának edzője) váltotta fel Faludi Mihályt.

Az új kapitány és a (részben) új csapat első komolyabb próbája a Hungáriai Kupa volt Szegeden. Itt beszélgettünk Kovács Lászlóval a tornagyőzelmet eldöntő zárómérkőzés előtt.

Őrült a megbízatásnak?

Egy mély sóhaj és egy halvány mosoly az első reakció.

— Ha azt mondom, hogy nem, akkor nagyképű vagyok — válaszolja rövid gondolkodás után. — Ha azt, hogy igen, akkor nem mondom igazat. Megtiszteltetésnek vettem, és úgy éreztem, kötelességem eleget tenni a felkérésnek. Örömmre akkor leszek majd omok, ha úgy érzem, eleget is tudtam tenni a feladatnak.

Milyen új elképzeléseket szeretne megvalósítani a válogatottnál?

— Továbbra is rendszeres, kemény munkát szeretnék megkövetelni, akárcsak előzőm. Újat főként az erőfejlesztés terén akarok bevezetni, illetve abban, hogy a támadójátékunk sokkal több mozgással fejlődjön eredményesebbé. A lengyelek elleni mérkőzésen megmutatkozott a magyar kézilabda összes rákfenéje. Mihelyt az ellenfél agresszívabb, nyitott védekezést választ, elfogy a tudományunk. A mi védőmunkánk viszont meglehetősen egysíkú.

Adott-e ebben a válogatottban az elképzeléseihez megfelelő emberanyag?

— Ez a nagy kérdés. Rendelkezünk néhány nagy lövőerőjű játékosal, de ők elsősorban a befejezésre koncentrálnak. Az ún. feszültségteremtő előkészítő játék hiányzik. Két-három átadás, és már a lövésre irányul minden törekvésük. Sok jó átlövőnk közül kevés olyan van, aki játszani tud.

Szűlsőjátékosaink — Szabadits, Horváth G. — a hazai mezőnyben kiemelkedőek, talán Szabaditsnak Kenyeres lehet vetélytársa.

És Kontra? — vettemem közbe.

— Kontra játéka felállt védelem ellen kevésbé hatékony. Ő indításból lö sok gólt, erre pedig vannak megfelelő embereink. Az indítás egyébként is bizonytalanságot rejt magában, nekünk pedig a biztonság megtalálása legalább annyira fontos.

De nézzük tovább a csapatot. A beállós helyén Szabó László az első számú jelölt. Ha ő eleget tesz annak, hogy nemcsak a fal mögött dolgozik, hanem az előkészítéskor is vállal, akkor maradéktalanul ellátja a feladatát.

Tóth Gézának pontosan ez a modern játék fekszik. Nyitott védekezés elleni játéka a leg-többet hordozza magában.

A két balkezes jobbátlovőnk — Lele, Gyurka — egyelőre csak befejező emberek.

Milyennek látja morálisan a csapatot?

— Nem szerzetesek a fiúk, ez tudott dolog. Azt szeretném elérni, hogy a dörzsöltségük csak a pályán kamatozzon.

Bár apró dolognak látszik, érdekes megfigyelni, hogy egy edző hogyan szólítja a játékosait. Ön egyeseknek együtt használja a vezeték- és keresztnévét, Kovács Pétert viszont „Ócsi”-nek szólítja. Mi a véleménye erről? Nem tart-e attól, hogy van akikt bánt ez a megkülönböztetés?

— Ebben a válogatottban van olyan ember, akivel összesen nem töltöttem együtt 24 órát. Kovács Péterrel viszont négy évet dolgoztunk végig. Természetes, hogy előbbiekkel még nem alakulhatott ki olyan közeli kapcsolat. Semmiféleképpen nincs olyan hátsó gondolat bennem, hogy előnyben részesítsek valakit, mert közel áll hozzám. S ha valakinek olyan feladatot adok, ami kiemelten fontos (pl. egy 7 m-es belövés), vagy azt tapasztalom, hogy egy feladatot rendre rosszul hajt végre, akkor helyesebb, ha a vezetéknevét, vagy a vezeték- és keresztnévét együtt használom. Úgy érzem, ez jó pedagógiai fogás.

Hogyan itéli meg Kovács Péter csapatbeli szerepét játékban és azon kívül?

— Nélküle jelenleg nem lehet elképzelni a magyar válogatottat, még akkor sem, ha néha úgy lenne jobb. Nincsenek persze főbenjáró bűnei. Az edzőmunkája például kiemelkedő. Az elmúlt edzőtáborokban talán ő volt az egyetlen, aki semmi alól nem kért fölmentést. Ami a magatartását illeti — s ami kifogásolható —, az a mérkőzéseken megnyilvánuló — s társai számára időnként bántó — hangneme. De: van benne igyekvés, törekvés

arra, hogy megváltozzon. Ezelőtt pár évvel elképzelhetetlen volt — ami most megtörtént —, hogy elismerje: hibázott. Magának érzi a játékot s ebből fakad a közönség számára időnként visszatetsző magatartása. Nem tud veszíteni, de ezért lett belőle JATEKOS.

Térjünk vissza a csapatra. Lát-e a játékhöz való hozzáállásban valamiféle problémát?

— Ezek az emberek a saját klubjukban mind meghatározó egyéniségek. Ott rájuk (vagy rájuk is) épül a játék, tehát hibázhatnak is. Meg kell érteniük, hogy a válogatottban az egyéni kezdeményezések rizikója nem fér bele az elképzelésekbe. Itt büntetlenül nem kísérletezhet senki.

Bár érintőlegesen már beszélt egy-két szegedi válogatott-ról, megkérném, jellemezze kicsit részletesebben valamennyiüket.

— Nézzük balról jobbra — javasolja Kovács László egy sóhajtos fejbakarás „kíséretében” — Szabadits Zoltán. Nagyon impulzív játékos. Őrizze meg a temperamentumát, de próbálja alárendelni a csapat érdekeinek. Az első edzésen nem volt éppen kézilabdázásra alkalmas állapotban, amikor találkoztunk. Akkor leszögeztem: többet ilyen nem fordulhat elő. S én nem vitázom, hogy a „rágógumi illata”, vagy valami más. Mindig szondát hordok magammal, s ha egyszer is elszíneződik — vége.

Milyen szerepet szán Szabaditsnak a játékban?

— Ha nem szán nekik igen fontos szerepet, visszahívtam volna Kontrát. Az említett dolgok tisztába kell tennie, s akkor nem lesz problémánk. Én nem tiltom edzés után a sört, miért is tennem? A dohányzást sem. Ugyis elszívja, ha akarja, nem? Tanúja voltam játékosként is, edzőként is (amikor tiltották a dohányzást), hogy tele volt a zoknik szára cigivel, s a félreeső

helyeken szívták. Ha a játékos nem jön rá magától, hogy ez neki káros, akkor én hiába tiltom...

De menjünk tovább. Tóth Géza szépen végig csinálta a számára előírt munkát. A térde sajnós újból sérült. Ha porcos — s szerintem az —, akkor minél hamarabb meg kell műteni, mert nagyon nagy szükség lenne rá. Védekezésben vannak hiányosságai, melyek pótolhatók. Az az ideális versenyző, akivel szívesen dolgozik az ember.

Lele Ambrus hasonlóan jó partner a munkában, de ha valakire illik az a kifejezés, hogy kifejezetten befejező ember, az ő. Meg kell tanulnia földön játszani, labda nélkül elindulni. Védekezésben is van nagy adag pótolni valója — kerüli az ülcözőseket. Futóállóképesség terén is adós. Ha mindezeket a hiányosságokon javít, számottevő tagja lesz a csapatsnak. Emberi problémám semmi nincs vele.

Tenke Endre tehetséges játékos. Egy baja van: ösztönjátékát nem tudja elválasztani a tudatos játéktól. Kiváló spontán megoldásai vannak, de a kombinatív játékba nehezen illeszkedik bele. Becsületesen dolgozik, magatartása ellen különösebb kifogás nincs. A pályán való állandó igazságkeresését (a játékvezetővel, társaival szemben állandóan keresi vélt vagy valós igazát) le kell vetkőznie.

Szabó László. Nagyon érdekes dolog a szemlélet kérdése. Senkinek nem tűnt föl, hogy őt Latinak szólítom. Egy évig játékosom volt, s nagyon jó kapcsolatot alakult ki közöttünk. Egy biztos: nála gyakori a hangulatváltozás, ami csökkenti a teljesítményét. Ezen a tornán azonban azt bizonyította, hogy ha akar, tud változni. Az átlagteljesítmények értékelésekor nagyon a rangsor elején van. Nem volt kiállítva, senkivel nem volt szóváltása. Csak pozitív megnyilvánulásait tudom említeni.

Ennyi — tárja szét a kezét a szövetségi kapitány, mintha azt kérdezné: kielégítően jellemezte-e a Volán válogatottjait.

Milyen feladatokat állnak a válogatott előtt? — kérdeztem befejezésül.

— A távolabbi cél a februári B-csoportos világbajnokságon való jó szereplés. A közelebbi feladat a romániai Kárpát Kupán részt venni. Ez fölvet egy nagy problémát. Szeretnénk eredményesen szerepelni, de ahhoz, hogy később lehessünk igazán eredményesek, s a hibákon túlmissunk, most áldozatot kellene hozni, ami időlegesen visszaesést jelenthet.

Mint említettem, a Hungáriai Kupa döntő mérkőzése előtt nyilatkozott lapunknak Kovács László. A döntőről ezt mondta: „Vegyes érzelmekkel küldöm pályára a fiúkat a jugoszlávok ellen. Cseppet sem vagyok biztos a győzelemben, 50—50 százalékos esélyt adok mindkét csapatnak.”

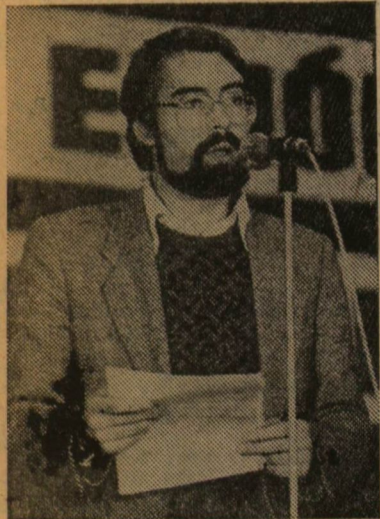
Kitűnő „jós” — bizonyult: 25:25-re végződött a mérkőzés. Reméljük, az igazán nagy feladatoknál nemesak jóslatai, hanem reményei is ilyen pontosan megvalósulnak.

BALOGH TAMÁS

Békegyűlés a Sportcsarnokban

A Bonanza együttes is fellépett a Sportcsarnokban megrendezett ifjúsági békegyűlésen, melyet a JATE által szervezett békekonzferencia keretében rendeztek meg

A DIVSZ képviselőjeként Joachim Richter

a JATE-sok nevében Hegedűs Andrea mondott beszédet

Körmondat

— naplórészlet —

Úttem a buszon — térde-men a táskák, alul a barna bőr és fölötté a fehér műanyag — és arra gondoltam, hogy ez nem a tornaszákom, és már nem haza megyek, meg arra, hogy amikor az új nadrágomban elestem — egy árkon kellett átjutnom minden reggel iskolába menet, jobbra a Cs. Szabóék kerítésé, előttem a lejtő, amin lefe-lé, igen, be az árokba, aztán kis szökkenéssel újra a biztos

beton, odáig kell eljutni! — csak hát esett, és megcsúsztam az iszapos agyagon, és lett a térdem csak csupa sár, sár-, zokogva sikáltam a foltot, addig sem várva, hogy megszáradjon, tudván jól: kikapok, akkor sem rettegtem annyira, mint ma; tiszta nadrágban, üres szobámba visszátérve, hideg szélben, huszon-egy évesen.

B. J.

Három rangadó

A Tanárképző Főiskola labdarúgói a 12. fordulóban a Ker-tész utcai pályára látogattak a Sz. Keuder otthonába.

A mérkőzésen oriai meglepetésre a nazaiak 1-0-ás győ-zelmét érték el a főiskolások ellen, akik rendkívül nagy hiba-szalékkal játszottak. A gvári csapat az első féldő közepén szerzett vezetést védelmi- és kapushiba után. Ezt követően nagyrészt a hazaiak kapuia előtt patogott a labda, de a tanár-képzősök képtelenek voltak valamirevaló helyzetet összehozni. A nagy csalódást okozó vereséggel két pont hátrányba került a Tanárképző azzal a Szentessel szemben, akit éppen a követ-kező fordulóban fogadják a SZAK-pályán: Tanárképző—Szen-tesi Vízirá 1-1' (0-1). Négyes néző előtt a Vízirá a baino-ki címre legesélyesebb csapat, az első féldőben többet táma-dott és egy gólos előnyhöz jutott. A második féldőben nagyobb sebességre kapcsolta a főiskolások, szinte teljesen beszorították ellenfelüket, de Kálmán révén csak az egyenlítés sikerült. A színvonalas, izgalmas rangadón mindkét csapat jó játékokat nyújtott. A hazaiaknál kiemelkedett Kálmán, Bujdosó, Peták és Tóth Imre játéka. A bajnokság utolsó előtti fordulójában a Tanárképző elszelvedte harmadik vereségét, a Móravárosi Kinizsi otthonában 3-1-re kapott ki. Mindkét féldőben a főiskolások játszottak féllényben, de oriai helyzetek egész sorát hagyták kihaszálíallanul. Gólyukat Tóth Zoltán a 70. percben szerez-te. A jól küzdő, de nagy hibákat elkövető főiskolásoknál Tóth Zoltán, Tóth Imre, Kálmán és Peták játszott jól.